

**PUHE JOUKKOKOKOUKSESSA LEFORTOVON
KAUPUNKIPIIRISSÄ
HEINÄKUUN 19 p:nä 1918**

Neuvostotasavallan asema on kärjistynyt kahdesta syystä: ulkopoliittisesta ja sisäpoliittisesta. Me emme ole milloinkaan salanneet työläisiltä ja talonpojilta häpeällisen rauhan rasittavuutta. Mutta tästä rasittavuudesta huolimatta Neuvostojen IV edustajakokous katsoi mahdolliseksi allekirjoittaa tuon rauhan antaakseen Venäjän työläisille ja talonpojille mahdollisuuden hiukan levätä ja vahvistua. Vasemmistoeserrien puolue on ottanut kannettavakseen vastuun Mirbachin murhasta ja saattanut Venäjän perikadon partaalle.

On olemassa merkkejä siitä, että Saksan hallitus taipuu myönnytyksiin ja mahdollisesti luopuu saksalaisen sotilaspataljoonan tuomisesta Moskovaan. Neuvostohallitus on kieltänyt kategorisesti Saksan hallitukselta pataljoonan tuonnin, vaikka se johtaisi sotaankin.

Vasemmistoeserrien seikkailu on erittäin suuresti huonontanut Neuvostovallan asemaa, mutta toisaalta se on johtanut siihen, että Neuvostovallan paras osa — työtätekevä aines — kääntää selkensä vasemmistoeserrille.

Meidän ja Saksan välisten suhteiden kärjistymisen ohella ovat kärjistyneet myös suhteemme toiseen liittoutumaan. Tšehkoslovakialaisten kapina on sen kätten työtä. Todisteena siitä on upseeristo, jota pidetään yllä ranskalaisten varoilla ja joka auttaa tšehkoslovakialaisia.

Edelleen Lenin puhuu siitä, että sota synnyttää vallankumouksen, ja mitä kauemmin sota jatkuu, sitä tukalampan asemaan joutuvat sotaakäyvät maat, sitä nopeammin niissä lähestyy vallankumous. Kautta Saksan ja Itävallan vierii uusi lakkoaalto. Kaikki imperialistisaalistajat hyökkäävät Venäjän kimppuun ja tahtovat raadella sen, koska

ne tietävät, että jokainen sosialistisen Venäjän olemassaolon kuukausi lähentää niiden perikatoa. Olemme saaneet osaksemme mitä suurimman kunnian ja mitä vaikeimman tehtävän — ensimmäisen sosialistisen osaston tehtävän taistelussa maailman imperialismia vastaan. Tehtävänämme on pysyä edelleenkin pystyssä.

Edelleen Lenin siirtyy tarkastelemaan kysymystä nälänhädästä, jolla valkokaartilaiset keinottelevat kukistaakseen Neuvostovallan. Monarkistit, kulakit ja pohatat harjoittavat kiihkeää agitaatiota nälänhädän pohjalla. He eivät rajoitu yksinomaan agitaatioon, vaan lahjovat köyhiä talonpoikia, yllyttäen näitä keinotteluun ja taisteluun työläisiä vastaan. Kaksi luokkaa taistelee keskenään: proletariaatti ja kulakit, kapitalistit. Toisen näistä luokista täytyy voittaa, toisen tulla lyödyksi. Sosialistinen vallankumouksemme kutsuu valvutuneita työläisiä ja köyhien sekä keskivarakkaiden talonpoikien enemmistöä liittoutumaan keskenään taistelun käymiseksi kulakkeja vastaan, ja mitä ankarimman, työläisille edullisen kurin pystyttämiseksi. Meillä on yksi tie pelastuaksemme nälänhädältä — työläisten ja köyhien talonpoikien välinen liitto taistelun käymiseksi ja viljan pakkoluovuttamiseksi kulakeilta ja keinottelijoilta. Katsokaa vaaraa suoraan silmiin! Meillä on vihollisia kaikkialla, mutta meillä on myös uusia liittolaisia — niiden maiden proletariaatti, jotka käyvät vielä sotaa. Meillä on liittolaisia myös omassa maassamme — talonpoikaisköyhälistön suuret joukot, jotka tulevat kulkemaan tiivein rivein kaupunkilaisproletariaatin rinnalla.